

Συνάντηση 8^η - 23.05.2015

«Η Εμπειρία του Πλούτωνιου»

Μπορούμε να αρχίσουμε. Είμαστε έτοιμοι, έτοιμες.

Βρίσκεστε σε συνεδρία στο πλαίσιο του Πλούτωνα. Αυτή τη στιγμή βρίσκεστε σε ένα Πλούτωνιο. Βρίσκεστε στην είσοδο του Κάτω Κόσμου. Βρίσκεστε στην είσοδο από την οποία πέρασε η Περσεφόνη στην αγκαλιά του Πλούτωνα, όταν την έκλεψε με το άρμα του... στα μαρμαρένια αλώνια; Όχι, στο Νύσιο πεδίο. Κάτι ανάλογο. Βρίσκεστε στο σημείο από το οποίο η ψυχή πέφτει στον Άδη. Αΐδης.

Σας μιλά ο Πλούτωνας. Απλώστε τα χέρια σας, ανοίξτε την αγκαλιά σας και αφήστε με να σας πάρω. Αφήστε με να έλθω να σας αγκαλιάσω, να σας αρπάξω στην αγκαλιά μου, να σας τραβήξω στον Άδη. Στο σκοτεινό μου βασίλειο. Εκεί που μόνο οι Θεοί γνωρίζουν πως να έμπουν και πως να έβγουν. Το γνωρίζουν γιατί, οι θνητοί κοιτούν μόνο προς τα έξω αλλά **ένα Θεός ξέρει πως να κοιτάξει παντού. Ένας Θεός πηγαίνει παντού. Οι θνητοί άγονται και φέρονται, ο Θεός γνωρίζει.** Γνωρίζει την αθανασία του και, γνωρίζοντας αυτή την αθανασία, δεν φοβάται την είσοδο στον Άδη. Δεν φοβάται να μείνει μόνος στο σκοτάδι του Άδη.

Σκοτάδι του Άδη... **δεν φοβάται να μπει στο χώρο του "μη είναι"** του Άδη. Γνωρίζει.

Τα μέλη σας μουδιάζουν σιγά σιγά. Βαραίνουν. Μπορείτε ήδη να νιώσετε το σώμα σας πιο βαρύ. Φροντίστε μόνο να κρατάτε τη σπονδυλική σας στήλη σε ευθεία θέση και αφήστε τα μέλη σας να βαρύνουν όσο χρειάζεται.

Σας αγκαλιάζω, σας έχω ήδη κλέψει πάνω στο άρμα μου και σας τραβώ στον Άδη.

Δεν μπορείτε να περιμένετε ότι θα έρχεστε τόσο καθυστερημένοι κάθε φορά, χωρίς να χάνετε μέρος της ενέργειας. Φροντίστε να είστε στην ώρα σας πάντα. Ο χρόνος που έχετε είναι λίγος σε σχέση με την απειροσύνη του σύμπαντος και ήλθατε εδώ για να αξιοποιήσετε το χρόνο σας για τη σύνδεσή σας με τη ψυχή και το Πνεύμα. Εξακολουθήστε να χάνετε τη σύνδεση και τόσο περισσότερες φορές θα χρειαστεί να έλθετε για να αναπληρώσετε τα κενά. [Σημ.: απευθύνεται σε κάποιον που έφτασε με καθυστέρηση.]

Αγκαλιάστε το σκοτάδι που είστε. Αφεθείτε στην αγκαλιά μου, στο άρμα μου, καθώς σας τραβώ όλο και πιο βαθιά.

Διακυβεύονται πάρα πολλά. Η περιουσία σας, τα πλούτη σας, τα αγαθά σας, ό,τι έχετε και δεν έχετε, τα αφήνετε πίσω. Ότι έχετε και δεν έχετε, σε όλα τα επίπεδα. Όσες γνώσεις κερδίσατε, τις αφήνετε πίσω. Όσα αισθήματα σας πλημμύριζαν, τα εγκαταλείπετε. Τις σκέψεις τις εγκαταλείπετε, τον αέρα που αναπνέετε ακόμα, τη κίνηση, τη ρυθμική κίνηση της καρδιάς που σας συντρόφευε σε όλη σας τη ζωή. Κάθε ίχνος, είδος κίνησης σταματά. Παύει. Δεν είστε αυτό που ήσασταν πριν. Μια ανάσα, μια πνοή. Παύση. Πασχίζετε να θυμηθείτε τον εαυτό που υπήρξατε. Διαλύεται. Κάθε ταυτότητα διαλύεται μαζί με το σώμα που σαπίζει, μαζί με τα κύτταρα, μαζί με το νευρικό σύστημα που

διαλύεται και σαπίζει στη γη και χάνεται σε ανυπαρξία, καθώς αναλύεται εις τα εξ ων συνετέθη, αναλύεται στα στοιχεία της ύλης από τα οποία προήλθε. Χάνονται οι σκέψεις, τα συναισθήματα, η μορφή, χάνεται η ταυτότητα.

Έχετε περάσει πλέον σε μια άλλη κατάσταση συνείδησης, σε ένα άλλο βασίλειο στο οποίο το γήινο δελτίο ταυτότητας είναι παντελώς άχρηστο. Δεν σας αντιπροσωπεύει. Σε μια άλλη διάσταση, μια άλλη πραγματικότητα, που όλα φαίνονται να έχουν χαθεί. Μηδέν.

Οι Άγγελοι, τα πνεύματα που σας συνοδεύουν, κάνουν πίσω. Δεν σας ακολουθούν εδώ, γιατί και αυτοί ήταν μέρος αυτής της ταυτότητας. Υπήρξαν όψη αυτής της ταυτότητας.

Αυτό είναι το βασίλειό μου. Το βασίλειο του Άδη. Και έρχονται να ρωτήσουν πολλοί εδώ: «Πως μπορεί αλήθεια ένα πνεύμα, μια ψυχή να μπει σε ένα τέτοιο βασίλειο και να τιμωρηθεί ή να βραβευτεί για αυτό που υπήρξε, χωρίς να είναι εδώ αυτό που υπήρξε τότε; Τι νόημα έχει να σε βραβεύουν, όταν δεν είσαι πια αυτό που βραβεύουν; Τι νόημα έχει να σε τιμωρούν όταν δεν είσαι πια αυτό που τιμωρούν; Μοιάζει να θέλεις να τιμωρήσεις ένα ποτήρι νερό, την ώρα που έχει εξαχνωθεί. Δεν είναι αυτό που ήταν. Μοιάζει η δομή του, μοιάζει αλλά βρίσκεται σε μια άλλη μορφή.

Η δομή υφίσταται μόνο όταν θέλετε να τη δείτε. Εκούσια σας διαφεύγει το γεγονός ότι θέλετε να μπειτε στον Άδη. Θέλετε να δρέψετε τον νάρκισσο, δεν σας έφεραν τυχαία τα βήματά σας εδώ. **Ποτέ κανείς δεν έφτασε εδώ ακούσια** και αυτό σημαίνει ότι ολόκληρη η ανθρωπότητα, σε **όλη την ιστορία του χρόνου, εκούσια καταλήγει στη πύλη του Άδη.** Προαποφασισμένο το 'χει να διαβεί τη πύλη στο δικό μου βασίλειο αφήνοντας τα πάντα σε εκκρεμότητα.

Οι εκκρεμότητες είναι που σας τρώνε. Νοιάζεστε για τις εκκρεμότητες. Η οριστική μετάβαση λύνει τις εκκρεμότητες. Δεν υπάρχει πια καμία εκκρεμότητα. Ο κύκλος ολοκληρώνεται και, αν όσοι μένουν πίσω νιώθουν ότι αφήσατε κενό φεύγοντας, νιώθουν ότι τους χρωστούσατε πράγματα ή ότι σας όφειλαν, αυτό αφορά τη ταυτότητα που είχαν στο νου τους όχι εσάς. Ούτε καν τη δική σας ταυτότητα, την ταυτότητα που υιοθετήσατε εσείς ενσαρκούμενοι. Η ταυτότητα αυτή χάθηκε και μαζί της χάθηκαν και οι εκκρεμότητες.

Δηλαδή, ολοκλήρωση. Συνειδητοποιείτε την ολοκλήρωση οριστικά. Πόσο αποφεύγετε να δείτε αυτή την ολοκλήρωση! **Πόσο ο νους διαιρέτης αρέσκεται στις εκκρεμότητες.** Αρέσκεται να παίζει, να εφευρίσκει εκκρεμότητες. Είναι αυτός ο σκοπός του τάχα; Το βασίλειο των νεκρών είναι πλήρες. Κανείς δεν έφτασε ποτέ εδώ μισός. Κανείς ποτέ δεν μπήκε εδώ έχοντας αφήσει εκκρεμότητες. Αυτή είναι η μεγάλη σας πλάνη. Είναι αυτό που δεν μπορείτε να δείτε όσο βρίσκεστε στη γη -επάνω στη γη- και κρίνετε τα πράγματα σύμφωνα με τις ταυτότητες που έχετε αποφασίσει για τους άλλους. **Κανείς ποτέ δεν ήλθε εδώ μισός. Διαβαίνοντας τη πύλη του Άδη συνειδητοποιείται η ολοκλήρωση. Συνειδητοποιείται το γεγονός ότι πάντοτε ήσασταν πλήρεις και ολοκληρωμένοι.** Ποτέ πραγματικά δεν είχατε εκκρεμότητες. Συνειδητοποιείται ότι είστε εσείς.

Βαραίνει η καρδιά, βαραίνει ο νους, τα μέλη μουδιάζουν καθώς θυμούνται

αυτό που είναι εντυπωμένο πάνω τους. Παύουν οι Άγγελοι να σας συνοδεύουν και οι φύλακές σας γιατί είστε εσείς. Δεν χρειάζεστε συνοδό όταν είστε εσείς αλλά όταν διαιρείστε σε πολλά τότε κάποιος, κάποια από αυτά τα πολλά πρέπει να είναι κοντά σας.

Η αλήθεια είναι βαριά για να την γνωρίσουν οι άνθρωποι άμεσα, απότομα, χωρίς προετοιμασία. Μα εσείς είστε εδώ για να βιώσετε το θάνατο πριν από τη φθορά. Να δείτε το θάνατο πριν από το φυσικό θάνατο. Πριν διαβείτε με το φυσικό σας σώμα τη πύλη, να γνωρίσετε.

Το βάρος που νιώθετε στα μέλη του σώματός σας αυτή την ώρα είναι ο νάρκισσος. Θα κάνουμε μια πλήρη είσοδο στο βασίλειο του Άδη ολοκληρώνοντας τα Μεγάλα Ελευσίνια. Η σημερινή εμπειρία είναι μόνο μια εισαγωγή. Παίρνετε μια γεύση αυτού που θα δείτε και θα ακούσετε τότε.

«Ποιος είμαι λοιπόν όταν περάσω τη πύλη; Ποια είμαι; που βρίσκομαι; Υπάρχω τελικά; [σημ. με δυνατή φωνή] Ή όχι; Γίνομαι ένα με τη γη; Διαλύομαι; Φυτρώνουν πάνω μου σπαρτά; Με απορροφούν τα άνθη και τα φυτά; Με τρων τα ζώα; Με πίνουν με το γάλα τους οι άνθρωποι και μοιράζομαι ξανά σε όλη τη πλάση; Και μοιράζεται την ουσία μου η ανθρωπότητα; Αυτό είναι όλο; Αυτό είναι;;»

Σβήνετε, όπως σβήνει η φλόγα του κεριού. Έχει αναλωθεί το κερί και η φλόγα σβήνει. Υπήρξε ποτέ η φλόγα; Θα υπάρξει ξανά; Αν μια άλλη φλόγα ανάψει από αυτή, θα είναι η ίδια;

Αντιληφθείτε, δεχθείτε ότι, στο σημείο στο οποίο βρίσκεστε τώρα, δεν έχει γυρισμό.

Τα βήματα που κάνουμε είναι μικρά και σταθερά. Είστε ασφαλείς, πάντοτε είσαστε. Δώστε την ευκαιρία στον εαυτό σας τώρα να νιώσει ότι δεν υπάρχει γυρισμός, ότι το νήμα κόπηκε. Είστε εδώ. Αυτό το Πλουτώνιο είναι για σας ο Άδης. Αποδεχθείτε το και αφήστε τη συνειδητότητά σας να πλανηθεί σε αυτό το χώρο που βρίσκεται τώρα, το φυσικό χώρο που έχω μετατρέψει σε Πλουτώνιο. Αφήστε τη συνειδητότητά σας άμορφη, χωρίς καμία εκκρεμότητα να πλανηθεί. **Νιώστε τη πραγματικότητα του να μην έχετε καμία εκκρεμότητα.** «Απλά είμαι. Βρίσκομαι.»

«Μα, οι αρχαίοι περιέγραφαν τον Άδη σκοτεινό, φοβερό και τους νεκρούς να φθείρονται, να τιμωρούνται ή να βραβεύονται. Να ρίπτονται στα Τάρταρα ή να οδηγούνται στα Ηλύσια Πεδία, στη νήσο των Μακάρων. Που θα πάω εγώ; Τι είμαι εγώ; Τι είμαι τώρα; Τι είμαι χωρίς εκκρεμότητες, χωρίς αισθήματα, χωρίς σκέψεις, χωρίς σώμα; Ποια είμαι; Ποιος είμαι; Τι είναι το εγώ; το 'εγώ είμαι' αν δεν έχεις τίποτα από όλα αυτά; Το "εγώ είμαι" έχει νόημα όταν τα έχεις όλα αυτά, όχι όταν λείπουν. Αν δεν είμαι συναισθημα και σκέψη και φύση, τι είμαι;»

Να θυμηθείς! Όταν θυμηθείς, θα οδηγηθείς στο δικό σου χώρο. Πρώτα θυμήσου. Κάποτε στη προηγούμενη ζωή σου, όταν κατέβηκες στη γη, λίγα πράγματα θυμώσουν και τα ξέχασες και αυτά. Ξόδεψες όλο σου το χρόνο προσπαθώντας να θυμηθείς. Να θυμηθείς αυτό που ήσουν πριν, όντας πάνω στη γη. Το ίδιο και τώρα χρειάζεται να θυμηθείς αυτό που είσαι. Θα σου πάρει χρόνο όμως. Θα σου πάρει χρόνο να γυρίζεις χωρίς σκοπό εδώ και εκεί.

Χαζεύοντας, τριγυρνώντας, μέχρι να θυμηθείς.

«Μα, χωρίς νου τι να θυμηθώ;» ρωτάτε. «Μπορείς να θυμηθείς αν δεν έχεις νου;» Μπορείς. Μπορείς να είσαι. Είναι πιο εύκολο να θυμηθείς χωρίς τον νου, τον γήινο νου. Πολύ πιο εύκολο. Δεχθείτε τη φιλοξενία μου για όσο θέλετε απόψε και κάντε μια προσπάθεια να θυμηθείτε τώρα, που έχετε κλείσει τη πόρτα στα γήινα και είστε χωρίς ταυτότητα, χωρίς προσδιορισμό. Τι έχετε να θυμηθείτε;

«Πρέπει να θυμηθώ μήπως πράγματα από τη προηγούμενη ζωή μου; Να την αξιολογήσω; Να δω τι έκανα σωστό και λάθος;» Όχι. Όλα αυτά είναι για τους έξω, όχι για σας. Άλλα πράγματα κάνετε εδώ. Εκείνα είναι για τους έξω. Για αυτούς που δεν θέλουν να γνωρίζουν πραγματικά. Δεν μπορούν, δεν δύνανται να αντέξουν. Είναι μόνοι τους. **Θυμήσου αυτό που είσαι.** Όταν δεν έχεις νου για να αναλύσεις, όταν δεν υπάρχει κάτι για να αναλύσεις, όταν δεν υπάρχει κάτι για να αισθανθείς για αυτό, ούτε ο μηχανισμός που σε κάνει να αισθάνεσαι, τι υπάρχει; Ενόραση.

Εν-όραση. Χρειάζεσαι χρόνο για να διαλυθεί ολότελα κάθε εντύπωμα μορφής και όταν αυτό συμβεί, ανοίγει το μάτι. Όταν αυτό συμβεί, οράς. Αντιλαμβάνεσαι όλα όσα ήσουν και όλα όσα έχεις γίνει και όλα όσα θα υπάρξεις. Όλα. Δεν υπάρχει πριν και μετά. Τα πάντα είναι τέλεια. Φως. Μόνο τότε βλέπεις το αληθινό Φως. Κακέκτυπό του είναι αυτό που βλέπετε στη γη. Δεν υπάρχει αναλογία του στη γη. Δεν υπάρχει αναλογία φωτός που να σε κάνει να βλέπεις τα πάντα ταυτόχρονα. Να γνωρίζεις τα πάντα ταυτόχρονα, να συνδέεσαι με τα πάντα ταυτόχρονα. Να είσαι τα πάντα ταυτόχρονα.

«Και η αγάπη;» ρωτάει η Άννα. Ποια Άννα; Δεν υπάρχουν. Η αγάπη είσαι εσύ. Εδώ δεν είναι ιδέα η αγάπη, εδώ η αγάπη είναι έρως. Μόνο έρως. Η δύναμις.

Ανοίγει ο οφθαλμός και ορά στο σύμπαν, τα αστέρια, ορά στο σύμπαν. Χαχαχαχαχαχα! [γελάει] Θα γελάσετε, πόσο θα γελάσετε! Πόσο θα γελάσετε, όταν συνειδητοποιήσετε τι είστε εδώ! Όταν συνειδητοποιήσετε... χμμ... μμμ... ότι, για να βλέπετε το σύμπαν, σημαίνει ότι είσαστε ένας του κόκκος. Ένας μικρός λαμπερός κόκκος σαν το κόκκο της γήινης άμμου, ότι είστε ένας μικρός ήλιος. Μμμ; ναι;

Τι άλλο πιστεύετε ότι είστε; Νομίζετε ότι αυτό που κάποτε σας ειπώθηκε ήταν απλά συμβολικό; Ότι ο καθένας και η κάθε μια σας είστε ένα αστέρι; Όχι. Αλλά τότε μόνο θα το καταλάβετε. Όταν ανοίξει ο οφθαλμός και δείτε. Πόσο αστείο! Σχεδόν ειρωνικό, να αναλώνεστε αναζητώντας εξωγήινους.

Σας προσκαλώ εδώ. Εγκαταλείψτε πάλι τις σκέψεις σας. Τολμήστε. Επιστρέψτε στο Πλουτώνιό μου. Κάποιοι έφυγαν. Κάποιοι δεν μπόρεσαν. Δεν δοκίμασαν, δεν μπόρεσαν. Αφήστε τον εαυτό σας χωρίς νου, χωρίς ταυτότητα. Αφήστε τον οφθαλμό να ανοίξει.

Για κάποιο λόγο, -σας παρακολουθώ και το ξέρω, το νιώθω-, όσο βρίσκεστε πάνω στη γη και διαλογίζεστε και ονειρεύεστε και κάνετε τα τρελά όνειρα, εκείνα που μοιάζετε με Αγγέλους και βρίσκεστε ψηλά, πολύ ψηλά και βλέπετε τη γη, σε αυτά τα δήθεν προχωρημένα όνειρά σας, βλέπετε τον εαυτό σας σε ανθρώπινη μορφή. Στα πιο τρελά σας όνειρα, μοιάζετε με Αγγέλους, ανθρωπόμορφους πάντα, σε αυτό που βλέπω εγώ. **Είστε ένας σπινθήρας**

μέσα στο σύμπαν, ένας ήλιος μέσα στην αχανή αστερόσκηνη του σύμπαντος.

Μια νέα κοσμοθεωρία ανοίγεται μπροστά σας σήμερα για την οποία μόνο λίγες ενδείξεις είχατε πριν ή λίγο μπορούσατε να τις καταλάβετε. Τι σας λέει αλήθεια το γεγονός ότι στους αρχαίους σας μύθους με τη παρέμβαση του Δία οι άνθρωποι γινόντουσαν αστέρια στον ουρανό.

Μάθατε να λατρεύετε την ανθρώπινη μορφή. Προσκολληθήκατε σε αυτή. Δεν μπορείτε να την αλλάξετε με τίποτα, δεν μπορείτε να απελευθερωθείτε από τη σκέψη της ανθρώπινης μορφής. Είναι φυσικό, με κάποιο τρόπο είναι φυσικό. Άλλωστε ένας ήλιος δεν έχει χέρια και πόδια, δεν έχει χέρια για να πράξει, δεν έχει χέρια για να φτιάξει κομψοτεχνήματα, δεν έχει πόδια για να περπατήσει σε όλη τη γη, αν και διατρέχει το σύμπαν καθώς περιστρέφεται γύρω από το κέντρο του γαλαξία στον οποίο ανήκει.

Και άλλες φορές, το ξέρω, σας ειπώθηκε πως τα αστέρια είναι ψυχές αλλά δεν μπορούσατε να το διανοηθείτε πόσο κυριολεκτικό είναι όλο αυτό. Σας ειπώθηκε ότι είναι ο ηλιακός άνεμος που φέρνει την ενέργειά σας στη γη και σας δίνει ένα γήινο φόρεμα -αλλά και αυτό συμβολικό ήταν, είπατε. Αλήθεια! Δείτε άλλη μια αναλογία λοιπόν, ότι **είστε ο ήλιος ενσαρκωμένος στη γη**. Είστε ο ήλιος ενσαρκωμένος σε κάθε πλανήτη. Μμμ σας κάνει αυτό; Ή θα προτιμούσατε να είσαστε ένα άλλο αστέρι, μακριά από αυτό το ηλιακό σύστημα; Υπάρχετε στον ήλιο. Αστέρια μακρινά σας έφτιαξαν. Τα αστέρια από άλλα δημιουργήθηκαν. Τα πάντα ανακυκλώνονται. Μη γελάτε ακόμα. Δεν έφτασε η ώρα για να γελάσετε τελευταίοι. Στο τέλος θα γελάσετε πολύ, πάρα πολύ αλλά δεν είναι τώρα αυτή η ώρα. Ετοιμαστείτε όμως. Θα γελάσετε πάρα πολύ!

Το ηλιακό σας σύστημα είναι ένας μεγάλος μπελός. Και εσείς είστε μπελός και το ξέρετε. Αγαπημένος μπελός. Θα κλείσω ζητώντας σας να ανεβείτε και πάλι στο άρμα μου τώρα και μαζί με τον Ερμή, τον ψυχοπομπό, να ανεβείτε πάνω στη γη κάτω από το φως του ήλιου. Καθίστε με ασφάλεια στο άρμα και αφήστε τον Ερμή, τον Λόγο / Νου, να σας οδηγήσει.

Και καθώς βγαίνετε από τη μαύρη τρύπα που σας ρούφηξε πριν, άλλος είναι ο χώρος γύρω σας, το δωμάτιο που βλέπετε πριν, έξω από το παράθυρο ακόμα φέγγει το φως της μέρας.

Πάρτε ένα δύο λεπτά, χρειάζεται τόσο, για να νιώσετε το σώμα σας και να θυμηθείτε, όσοι καταφέρατε αρκετά να το ξεχάσετε για λίγη ώρα, ποιοι και ποιες είστε. Νιώστε τη καρδιά να χτυπά στο στήθος σας, αναπνεύστε, κινείστε τα μέλη σας και χαμογελάστε.

Μόλις είχατε τη πρώτη ουσιαστική εμπειρία του Άδη.

Γέγονε.

[Ακολούθησε συζήτηση]

[Άννα: Νωρίτερα που σας περίμενα έκανα μια σύνδεση και η Δήμητρα μου είπε ότι είναι κάποιος ή κάποιοι -δεν μου έδωσε να καταλάβω φύλο ή αριθμό ατόμων- που δεν αντέχουν να συνεχίσουν στα Ελευσίνια. Επειδή πάντα

υπάρχει το ενδεχόμενο κάποιος να μην μπορεί να το αντέξει, να μην θέλει, η να το βιώνει σαν έλλειψη διάθεσης να συνεχίσει, αλλά να παραμένει γιατί πιστεύει ότι έτσι πρέπει, γιατί υποσχέθηκε κάτι, δεν ξέρω για ποιο λόγο να νιώθει δεσμευμένος, θα ήθελα να μην νιώθετε τη παραμικρή δέσμευση και οποιαδήποτε στιγμή νιώσετε μέσα σας ότι δεν μπορείτε άλλο για οποιοδήποτε λόγο, να σταματήσετε. Δείτε λοιπόν μέσα σας πως νιώθετε, έτσι ώστε να είσατε εδώ πλήρως. Όσοι μένουν να είναι με πλήρη συνείδηση και επίγνωση και πρόθεση. Δεν βγαίνει αλλιώς η δουλειά. Πάει πολύ βαθιά και χρειάζεται να είστε πολύ συνειδητοί, πολύ συνειδητά εδώ. Και κυρίως να μην νιώθετε οποιαδήποτε καταπίεση.]

Συνέχεια επικοινωνίας

Η δουλειά που έγινε τώρα είναι διαρκής. Γίνεται διαρκώς. Εσείς είσατε ένα μικρό συλλογικό. Ο καθένας για τον εαυτό του είστε ένα μικρό συλλογικό. Δηλαδή βιώνετε τον εαυτό σας σαν μονάδα, την ώρα που το φυσικό σας σώμα απαρτίζεται από απειράριθμα κύτταρα τα οποία έχουν τη δική τους διάνοια το καθένα.

Θα θέλαμε, έχοντας πια την εμπειρία του Πλουτώνιου -έτσι θα τη λέτε αυτή τη συγκεκριμένη εμπειρία-, να επιτρέψετε στον εαυτό σας ήδη από τώρα, καθώς κάθεστε στη θέση σας, να δει, να οραματιστεί, ότι το μικρό βίωμα, το σύντομο βίωμα που είχατε για λίγη ώρα, το βιώνουν διαρκώς τα κύτταρα του σώματός σας, πολλά από τα οποία γεννούνται και πεθαίνουν πολύ-πολύ σύντομα, έχουν πολύ μικρό χρόνο ζωής. Άλλα όχι τόσο, άλλα ναι. Είστε ένας οργανισμός, ζωντανός οργανισμός, που αποτελείται από μικρές μονάδες που γεννιούνται και πεθαίνουν σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα. Σε ένα μικροεπίπεδο λοιπόν, στο μικρόκοσμό σας, στο μικρόκοσμο του οργανισμού σας, το βίωμα της μετάβασης, του θανάτου, της ολοκλήρωσης, υφίσταται διαρκώς. Όπως υφίσταται και το βίωμα της γέννησης αλλά τώρα εστιαζόμαστε σε αυτό του θανάτου.

Θα θέλαμε ο Πλούτων/Άδης, η Δήμητρα και ο Δίας, να πάρετε χρόνο τώρα, να πάρετε μερικές βαθιές, χαλαρές αναπνοές. Δεν θα είναι ίδια η ενέργεια που θα νιώσετε, γιατί αυτό πέρασε και έκλεισε αλλά να σκεφτείτε ότι αυτή η διαδικασία που μόλις βιώσατε/εμπειραθήκατε, συμβαίνει κάθε στιγμή μέσα σας.

Είσατε ένα ενεργειακό καζάνι που βράζει από την ενέργεια της ζωής. Χιλιάδες κύτταρα γεννιούνται και πεθαίνουν κάθε στιγμή, μέσα σε αυτό το καζάνι που βράζει. Ένα σωρό κύτταρα βιώνουν τη μετάβαση, το πέρασμα από το προσδιορισμό, τη ταυτότητα που αποκτούν, στο επίπεδο που την αποκτούν, στο δικό τους μικρόκοσμο, περνώντας από κει στο δικό τους Άδη.

Τα κύτταρα φτάνουν σε αυτή την ανυπαρξία, την αίσθηση της ανυπαρξίας, πολύ πιο γρήγορα και εύκολα γιατί δεν έχουν τον δικό σας συγκεκριμένο νου, τον δικό σας νοητικό μηχανισμό. Άλλωστε αυτά τον απαρτίζουν σαν συλλογικό -αλλά κάποια από αυτά. Διαλύονται, μετέρχονται σε μια κατάσταση παρόμοια με αυτή που βιώσατε.

Μπείτε για λίγο σε ένα κύτταρο και επιτρέψτε στον εαυτό σας να κατανοήσει τη μετάβασή του. Ο κυτταρικός θάνατος επέρχεται όταν διαρρηγνύεται το

κυτταρικό τοίχωμα. Το κυτταρόπλασμα... τα οργανίδια... το κυτταρόπλασμα διαχέεται και όλα διαλύονται. Εκείνη τη στιγμή γίνεται το πέρασμά του στην άλλη πλευρά. Με ποια διαδικασία όμως;

«Γιατί θα πρέπει να το κατανοήσουμε; Ποιο το όφελος;» ρωτά ένας συγκεκριμένος νους. Γιατί εσύ, ο συγκεκριμένος νους αυτό είσαι. Έτσι διαλύεσαι.

Είναι μεγάλο πλεονέκτημα το να μπορεί ο άνθρωπος να αναγνωρίζει, να κατανοεί τις φυσικές του διαδικασίες. Εσείς δεν θρηνείτε για τα κύτταρα που χάνονται φυσικά, είναι κομμάτι του σώματός σας. Συχνά θρηνείτε για την εμφάνισή σας αλλά όχι για τα κύτταρα. Ξέρετε ότι αυτά θα αναπαραχθούν και, αν όλα πάνε καλά, δεν θα έχετε κανένα πρόβλημα στη συνέχεια της δικής σας ζωής. Δεν νιώθετε πόνο, ψυχικό πόνο για την απώλειά τους και αυτό γιατί δεν έχετε μπει σε μια προσωπική σχέση μαζί τους. Δεν τα γνωρίζετε. Βλέπετε το σώμα σας στο καθρέπτη σαν σύνολο αλλά δεν τα γνωρίζετε.

Θα ήθελα να σας δείξω την αναλογία της δικής σας μετάβασης με αυτή του κυττάρου, μόνο που όταν το κύτταρο κάνει το πέρασμά του στην άλλη πλευρά, όταν αυτή η μικρή νοημοσύνη -στοιχειώδης νοημοσύνη- κάνει το πέρασμα στην άλλη πλευρά, το δικό του φως, το φως που βλέπει, που αντιλαμβάνεται, είναι η ίδια η ηλεκτροχημική διαδικασία. Τα κύτταρα επικοινωνούν μεταξύ τους στέλνοντας ηλεκτροχημικά σινιάλα. Οι χημικές ενώσεις δεσμεύουν ή παράγουν ενέργεια. Στο επίπεδο της νοημοσύνης του κυττάρου, το φως που βιώνει αυτή η μικρή νοημοσύνη είναι η ηλεκτροχημική ενέργεια του σώματος.

Βλέπετε λοιπόν ότι για κάθε επίπεδο ύπαρξης το φως προέρχεται από διαφορετική πηγή. Σας δείξαμε ότι είστε ο ήλιος. Τι λέτε λοιπόν για τα κύτταρα; Τι είναι τα κύτταρα; Αν το φως που βλέπουν προέρχεται από αυτή τη διαδικασία, είναι παιδιά αυτής της ηλεκτροχημικής διαδικασίας. Είναι παιδιά της αλληλεπίδρασης των στοιχείων της ύλης.

Δεν είναι δυνατόν για την ώρα να μπορούμε σε περισσότερες λεπτομέρειες αλλά θα πρέπει να σας είναι σαφές ότι πρόκειται για ένα ολότελα διαφορετικό βασίλειο με όρους που δεν είχατε σκεφτεί ποτέ μέχρι σήμερα, λειτουργεί με όρους που δεν είχατε σκεφτεί ποτέ μέχρι σήμερα.

Ανάλογα, για κάθε βασίλειο ισχύουν διαφορετικά πράγματα. Το κάθε βασίλειο... **ενσαρκωμένες μονάδες κάθε βασιλείου, όταν κάνουν τη μετάβασή τους, περνούν στη πηγή ύπαρξης του βασιλείου, η οποία είναι με τη σειρά της μέρος της διαδικασίας ενός ευρύτερου βασιλείου.** Μοιάζει η εικόνα αυτή με την εικόνα των φράκταλς, που και άλλες φορές αναφέραμε.

Τα βασίλεια είναι πολλά, το ένα είναι μέσα στο άλλο, το ένα διαπερνά το άλλο, το ένα αγκαλιάζει το άλλο και ο πλήρης εαυτός εμπεριέχει τα πάντα. Και είναι τόσο στενή η σύνδεση ανάμεσα σε όλα, που πραγματικά δεν μπορεί να υπάρξει το ένα χωρίς το άλλο. Είναι ένα πυκνό υφαντό η εκδήλωση. Ένα υφαντό που αντιστοιχεί σε αυτό που λέγεται «πέπλα της Ίσιδας» σε αντίθεση με τον πέπλο της Αθηνάς, που έχει μια πολύ διαφορετική αντιστοιχία.

Το πέπλο της Μεγάλης Μητέρας είναι αυτό το υφαντό, το πυκνό, περίπλοκο, πολύμορφο υφαντό της εκδήλωσης. Πολυδιαστασιακό υφαντό,

καταλαβαίνετε. Πολυδιάστατο. Σε αυτό το υφαντό μαθαίνετε να κινείστε και θα μπορείτε κάθε φορά να πηγαίνετε όλο και βαθύτερα σε αυτό, όταν επικαλείστε τη Μεγάλη Μητέρα.

Κάθε φορά που επιχειρείτε να κατανοήσετε την Εκδήλωση, άρα τα πάντα, θα το καταφέρντε πολύ καλύτερα αν ξεκινήσετε καλώντας τη Μεγάλη Μητέρα και ζητώντας να καθίσετε στην αγκαλιά της, ακουμπώντας το κεφάλι σας στο στήθος της, αφήνοντάς την να σας αγκαλιάσει σαν το αγαπημένο της παιδί. Αυτή τότε θα σας δείξει. Δεν μπορείτε να κατανοήσετε, αν δεν συνταχθείτε με τις δυνάμεις της Μεγάλης Μητέρας. Η κατανόηση είναι δώρο της θηλυκής αρχής γιατί πολύ απλά είναι αυτό που αναζητάτε.

Όταν πάλι ζητάτε να κατανοήσετε, να αντιληφθείτε, τι είναι αυτό που θέλετε πραγματικά να ερευνήσετε, τότε ναι είναι καλό να καλέσετε τον Πατέρα, να καθίσετε στην αγκαλιά του και να του ζητήσετε να σας οδηγήσει, να σας βοηθήσει να αντιληφθείτε το αληθινό σας θέλημα. Πράγματα που για κάποιους μπορεί να φαίνονται επουσιώδη αλλά είναι βασικά, και όταν θέλουμε να περάσουμε στην άλλη πλευρά και να εξασκηθούμε με αυτό το πέρασμα, ποιόν θα καλέσουμε, τη Μητέρα ή τον Πατέρα;

Σιωπή. Γιατί εκεί δεν υπάρχει νους, εκεί είστε ο ήλιος, εκεί είστε «Αυτός που λάμπει μέσα στην ύπαρξή του». Εκεί είστε η Ζωή! **Για τους άλλους είστε ο Πατέρας αλλά για το δικό σας κέντρο, γύρω από το οποίο στροβιλιζέστε, είστε η Μητέρα.**

Θα ήταν καλό ίσως να πάρουμε λίγο περισσότερο χρόνο, για να σας αφήσουμε να νιώσετε τον εαυτό σας σαν ένα αστέρι. Το αστέρι της ψυχής ανήκει στην έκτη διάσταση -και βάλε- και είναι το σημείο στο οποίο αντιλαμβάνεστε ότι εσείς είστε το κέντρο της ύπαρξής σας, ότι είσαστε μόνο ζωή και οι ίδιοι πλήρεις ζωής και φλέγεστε αλλά σε αυτή τη κατάσταση, ενώ είστε ο δημιουργός, δεν δημιουργείτε οι ίδιοι. Έτσι το αστέρι χρειάζεται να αποκτήσει μέλη με τα οποία μπορεί να ενεργεί. Το αστέρι είναι ο σπόρος ο οποίος εξελισσόμενος, εκδηλούμενος, γίνεται άνθρωπος και ακόμα παραπάνω. Ναι. Το αστέρι είναι η πηγή της Ζωής που είστε. Ο άνθρωπος είναι αυτός που πράττει και βιώνει, βιώνει τα επιμέρους σενάρια.

Βάση όλων όσων ειπώθηκαν νωρίτερα, πώς σας φαίνεται αλήθεια η ιδέα του να είσατε όλοι και όλες ενσαρκώσεις της ίδιας μεγαλειώδους ψυχής του ηλίου σας; Αυτό σας κάνει να νιώθετε ότι είναι πολύ μικρός, ασφυκτικά μικρός ο κόσμος σας, γιατί τώρα πια τα τηλεσκόπιά σας δείχνουν τόσο μακριά, βλέπουν τόσο μακριά στα βάθη του σύμπαντος και έχετε δει άπειρους αστερισμούς, άπειρα αστέρια και νεφελώματα στο στερέωμα και λέτε: «Δεν μπορεί, δεν μπορεί εγώ να είμαι από αυτή τη ψυχή». Μετά είχατε ακούσει ότι λέγεται πως κάθε ψυχή μπορεί να δώσει επτά ενσαρκώσεις ταυτόχρονα στη γη - προς θεού όχι άλλες γιατί μπορεί να μπλεχτούν μεταξύ τους, είναι δύσκολο.

Σε όλα υπάρχει μια δόση αλήθειας, αρκεί να ξέρετε πως να χρησιμοποιήσετε το κομματάκι του παζλ. Η αλήθεια είναι ότι είστε παιδιά αυτού του ήλιου και ότι αυτός ο ήλιος, αυτό το αστέρι δημιουργήθηκε από τα απομεινάρια άλλων κόσμων και φέρει μέσα του υλικό από πάρα-πάρα πολλές πηγές ταυτόχρονα. Και είναι αλήθεια επίσης ότι κάποιοι από τους αστερισμούς που βλέπετε στον ουρανό, προέρχονται από την ίδια πηγή, από τις ίδιες πηγές που προέρχεται και το δικό σας αστέρι.

Αυτή η κοσμοθεωρία, αυτή η θεωρία κοσμογένεσης δεν διευκολύνει πολύ τη φαντασία σας, δεν της δίνει φτερά όπως της δίνουν οι διάφορες άλλες θεωρίες που σας λένε ότι προέρχεστε από τις Πλειάδες, το Σείριο κτλ. Δεν σας διευκολύνει γιατί σας δείχνει το βάθος χρόνου που χρειάζεται για να ιχνηλατήσετε το σύμπαν και να εντοπίσετε τις συνδέσεις σας.

Τέλος πάντων είναι άλλο το να προέρχεσαι άμεσα από τις Πλειάδες και άλλο να πρέπει να σκεφτείς ότι η σύνδεσή σου είναι μέσω του ήλιου και μιας διαδικασίας που πήρε άπειρα χρόνια για να συμβεί. Αρκεί όμως να σκεφτείτε ότι ο χρόνος είναι ένα παραπροϊόν της εκδήλωσης. Μην ξεχνάτε ότι το αστέρι της ψυχής όπως προείπαμε, βρίσκεται σε άλλη διάσταση, πέρα από τη διάσταση του χρόνου. Αυτό σημαίνει ότι λειτουργεί με άλλους ρυθμούς μέσω του χρόνου.

«Τελικά οι Πλειάδιοι ήλθαν ποτέ στη γη ή όχι; Γιατί πολύ μας μπερδεύετε.»
Θα ρωτήσει ένας απλός συγκεκριμένος νους.
Τελικά ναι γιατί εσύ είσαι ο Πλειάδειος. Υπήρξες πάντα. Μην ανησυχείτε, όλα αυτά θα τα δούμε σύντομα και πάλι.

Γύρω σας πλέκεται ένα ξεχωριστό υφαντό. Όχι το υφαντό της Μεγάλης Μητέρας ή το πέπλο της Αθηνάς αλλά ένα υφαντό κατανόησης. Συν-υφαίνουμε ένα υφαντό κατανόησης που θα σας δώσει όπως προαναφέραμε, μια νέα κοσμοθεωρία. Μια νέα αντίληψη της κοσμογένεσης. Πιο βαθιά, πιο ειλικρινή για σας. Μια θεωρία (θεωρώ εκ του θωρώ), μια αντίληψη, που θα σας τοποθετήσει στο σημείο όπου αξίζει να σταθείτε τώρα πια.

Συν-υφαίνουμε το πλέγμα της νέας σας συνείδησης.

Και έτσι είναι.

.....

Ερώτηση:

Το σύμπαν δεν το νοιάζει αν πεθάνει ένα αστέρι. Εμάς, από τη μέρα που γεννιόμαστε μας βάζουν το φόβο του θανάτου. Ποιος μας το 'χει περάσει αυτό;

Απάντηση:

Κάθε μετάβαση τρομάζει. Ο λόγος που τέθηκε ο φόβος του θανάτου στο παιχνίδι; Έρχεται και αυτός σαν ένα παραπροϊόν της κοινωνίας. Είναι ένα προϊόν του ενστίκτου της ζωής. Υπάρχει το ένστικτο της ζωής και το ένστικτο του θανάτου -όπως έχετε ακούσει ήδη- και αυτά πρέπει να βρίσκονται σε ισορροπία. Όταν ο άνθρωπος δεν μπορεί να κατανοήσει αυτό που του συμβαίνει, όταν νιώθει ότι δεν έχει αξιοποιήσει τη ζωή του, όταν δεν νιώθει πλήρης από τη ζωή που έζησε, φοβάται το θάνατο. **Φοβούνται το θάνατο αυτοί που δεν έχουν συμφιλιωθεί με τη ζωή.** Είναι τόσο απλό.

Ερώτηση:

Ερώτημα σχετικά με τους Αγγέλους και αυτό που ειπώθηκε ότι οι Άγγελοι δεν υπάρχουν από την άλλη πλευρά.

Άννα:

Η αίσθηση που είχα εκείνη την ώρα ήταν ότι οι Άγγελοι αποσύρονται όταν έχει

γίνει η μετάβαση, όχι την ώρα του θανάτου αλλά αργότερα όταν έχει πια διαλυθεί κάθε αίσθηση ταυτότητας. Όμως από την ώρα του θανάτου μέχρι τη στιγμή που θα διαλυθεί κάθε αίσθηση ταυτότητας, μεσολαβεί ένα χρονικό διάστημα που μπορεί να ποικίλει ανάλογα με τις προσκολλήσεις, με τους πυρήνες νοητικής εστίασης που σχημάτισε ο άνθρωπος στη ζωή του. Όσο υπάρχουν αυτά παραμένουν και οι οδηγοί ανάλογα. Ένωσα αυτό.

Μου δείχνει: «Ξέρεις γιατί οι άνθρωποι θέλουν να μένουν σε πολύ μεγάλη ηλικία; Γιατί τους πλησιάζουν περισσότερο τα νιάτα. Είναι σαν να έρχονται πιο κοντά στη κατάσταση της νεότητας.»

Δεν ξέρω τι σημαίνει αυτό. Με κάποιο τρόπο παρατείνοντας τη ζωή να πλησιάζουν περισσότερο στην ανεμελιά της νεότητας, να πω; Γίνονται παιδιά; ίσως αυτό.

Επαναδιατύπωση της ερώτησης:

Τι γίνεται με τους Αγγέλους και αν από δω μπορούμε να βοηθήσουμε την άλλη πλευρά.

Απάντηση:

Ενέργειες που συνορεύουν μπορούν. Ενέργειες που είναι κοντά άρα και δονητικά κοντά μπορούν. Μπορείτε να μπειτε στη πραγματικότητα αυτής της νοητικής διεργασίας και να βοηθήσετε στη διάλυσή της. Μπορείτε να κατευθύνετε ενέργεια που θα διαλύσει τους εναπομείναντες πυρήνες εστίασης/βαρύτητας. Από την άλλη είναι σημαντικό να γνωρίζετε, ότι η ψυχή η ίδια έχει εμπειρία στην άνοδο και τη κάθοδο. Πολύ σπάνια τώρα πια μια ψυχή δεν έχει καθόλου καμία εμπειρία. Διαχειρίζεται η ίδια.

Ο λόγος που κάποιες φορές φαίνονται “ψυχές” σε εισαγωγικά, δεν είναι η ψυχή, είναι αυτοί οι πυρήνες, είναι οι ταυτότητες που δεν έχουν διαλυθεί. Όταν παραμένουν τέτοιες ταυτότητες αδιάλυτες, είναι γιατί η ψυχή χρειάζεται να επενδύσει περισσότερο δυναμικό στο πεδίο που κινούνται. Μην αγνοείτε ποτέ τη δύναμη της ψυχής. Θέλει, επιθυμεί, να αφήσει κάποιες ταυτότητες στο ενδιάμεσο πεδίο. Όλο το σύμπαν είναι κατοικημένο. Όλο. Τώρα μιλάμε για σκεπτομορφές περισσότερο γιατί αυτό είναι ένα σημείο νοητικής εστίασης και βαρύτητας. Η ψυχή επιλέγει να αφήσει σκεπτομορφές “εν ζωή” σε εισαγωγικά, προκειμένου να αναλύσει τα περιθώρια που της δίνουν να δουλέψει με το αστρικό πεδίο. Είναι περίπλοκη διαδικασία αλλά μια διαδικασία για την οποία δεν χρειάζεται εσείς να ανησυχείτε, και να τρομάζετε. Είναι επιλογή της ψυχής. Γύρω από αυτό έχουν δημιουργηθεί πολλά άλλα σενάρια, πολūs φόβος στους ανθρώπους και προσπαθούν αυτοί απεγνωσμένα πολλές φορές να σώσουν τις εγκλωβισμένες ψυχές στο διαστρικό χώρο.

Ουσιαστικά πολεμούν σκεπτομορφές. Νομίζουν ότι βοηθούν τη ψυχή αλλά ασχολούνται με τις σκεπτομορφές της ψυχής. Είναι περίπλοκο και για να μπορέσετε να διαχειριστείτε πραγματικά αυτό το θέμα, θα πρέπει πρώτα να κάνετε τη δική σας μετάβαση, συνειδητά, να αποκτήσετε οι ίδιοι τη δυνατότητα να κινείστε με άνεση και να αντιλαμβάνεστε αυτό που συμβαίνει, και τότε ναι, θα μπορείτε να λειτουργήσετε πολύ καλύτερα. Δηλαδή μπορείτε να βοηθήσετε όταν χρειάζεται, χωρίς συναισθηματικό κόστος και φόβο. Βλέποντας δηλαδή το θέμα από τη τεχνική άποψη και σεβόμενοι την επιλογή της ψυχής.

Ερώτηση:

Για διαστημόπλοια και αيلουροειδή που βλέπει ο Γ.

Απάντηση:

Κωδικοί. Δεν μπορείτε να αναγνωρίσετε επαρκώς πόση σημασία έχουν οι κωδικοί στη ζωή σας, στη γήινη ζωή σας και στην εσωτερική ουράνια ζωή σας. Δεν μπορείτε να αναγνωρίσετε ακόμα επαρκώς ότι τα πάντα λειτουργούν βάσει κωδικών. Μιλάτε συχνά για πακέτα ενέργειας που κινούνται κατά τη διάρκεια του διαυλισμού, για παράδειγμα και συλλαμβάνει ο επικοινωνός. Στο Αβαλοκιτεσβάρα Ρέικι μιλάτε για τα πακέτα ενέργειας που ανταλλάσσουν τα γονίδια μεταξύ τους.

Θα ήθελα να βγείτε και πάλι -μιλάει ο Πλούτων- να βγείτε και πάλι -όσοι μπορείτε να ανακαλέσετε την αίσθηση- από τη ταυτότητά σας και να σταθείτε σε κείνο το χώρο, όπου εσείς είσατε το αστέρι. Να νιώσετε ότι είσατε το αστέρι. Φωτοκωδικοποιημένες συνθήκες. Πληροφορίες. Αυτό που λαμβάνεις είναι ενεργειακά πακέτα που έρχονται να προστεθούν στη τρέχουσα συνειδητότητά σου, αλλά ο νους σου τα διαβάζει με αυτή τη μορφή. Ο νους σου τα αντιλαμβάνεται ως διαστημόπλοια. Μείνε στο αστέρι που είσαι. Κοίταξε γύρω σου σε τεράστια απόσταση τους πλανήτες να περιστρέφονται γύρω σου αρμονικά. Είσαι το αστέρι, είσαι ψυχή. Στρέψε το βλέμμα σου στη μικρή γη, μια κουκκίδα μπροστά σου. Πόσες ζωές συντηρείς εκεί;. Υπάρχουν αιτήματα, υπάρχουν σενάρια που πρέπει να ικανοποιηθούν. Χρειάζεται να στείλεις πληροφορίες. Και όντως στέλνεις μια τεράστια φλόγα που αποδεσμεύει υλικό από το πυρήνα σου. Πως αλήθεια θα αντιληφθούν αυτές οι ζωές το δώρο σου; Πως θα το εκλάβουν; Δεν μπορείς καν να το φανταστείς. Θα το συνειδητοποιήσεις όταν δεις τις αντιδράσεις τους. Είναι τα δικά σου κομμάτια. Κάποια από αυτά αντιλαμβάνονται τα δώρα σου σαν αστρόπλοια, κάποια άλλα σαν Αγγέλους, Αγγελιοφόρους και πάει λέγοντας.

Υπάρχει ένα τεράστιο χάσμα, φαινομενικά, μπροστά στις ιστορίες των εξωγήινων που μοιράζεστε και στην περιγραφή της πραγματικότητας που σας έκανα προηγουμένως. Δεν είναι τεράστιο, αν σκεφτείτε ότι πρόκειται για άλλη διάσταση... ολότελα άλλο επίπεδο ύπαρξης. Πρόκειται για ένα λεπτό θέμα. Δεν θέλω να σας αφήσω δυσαρεστημένους και πληγωμένους σήμερα αλλά πάρτε το είδηση ότι, αυτό που βλέπετε, είναι άλλο από αυτό που αντιλαμβάνεστε. Ότι αυτό που αντιλαμβάνεστε είναι διαφορετικό από αυτό που λαμβάνετε αλλά, παρόλα αυτά, ο γήινος νους χρειάζεται ένα τρόπο για να κατανοήσει. Μπορεί να κατανοήσει μέσα από συγκεκριμένες οδούς και σύμβολα. Και καθώς η κοινωνία εξελίσσεται, καθώς η επιστήμη εξελίσσεται, καθώς η τεχνολογία εξελίσσεται, κάποια σύμβολα είναι πιο οικεία σε σας από άλλα παλαιότερα.

Μέχρις εδώ είναι η απάντηση που θα πάρεις σήμερα. Θα επανέλθουμε ωστόσο όταν γίνουν αυτά κατανοητά.

Αυτή η εργασία χορηγείται με άδεια

[Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0 Διεθνές](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/)